

Yasin ÖZTÜRK
Denizli Milletvekili
TBMM Kâtip Üyesi

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Sayın Vedat İŞIKHAN tarafından yazılı olarak cevaplandırılmasını; Anayasa'nın 98 ve İçtüzüğü'nün 96.maddeleri gereğince saygılarımla arz ederim.

Yasin ÖZTÜRK
Denizli Milletvekili
TBMM Kâtip Üyesi

Bir zamanlar hayatlarını Ülkenin kalkınması için harcamış, yıllarca çalışarak vergisini ödemiş milyonlarca emekli, bugün açlık sınırının bile altında bir yaşam sürmeye mahkûm ediliyor.

Türkiye'de 15 milyonun üzerinde emekli var ve bunların en az yarısı geçim sıkıntısı nedeniyle tekrar çalışmak zorunda kalıyor.

Yıllarca emekliliğin rahat bir yaşam sunacağına inanarak çalışan bu insanlar, şimdi hayatta kalabilmek için iş arıyor, borçlanıyor ve çoğu zaman temel ihtiyaçlarını bile karşılayamıyor.

Tablo Korkutucu

Açıklanan verilere göre açlık sınırı 23.324 TL, yoksulluk sınırı ise 75.973 TL.

Peki, bugün en düşük emekli maaşı ne kadar?

Açlık sınırının dahi çok altında!

Yıllarca çalışıp emek veren insanlara reva görülen bu yaşam ne adil ne de insanidir.

Bugün sokaklara baktığınızda, pazarda akşam saatlerinde çürük sebze meyve arayan emeklileri, toplu taşımada uzun mesailere katlanan yaşlı bedenleri, iş görüşmelerinde emekli olduğunu söylemeye çekinen insanları görebilirsiniz.

Kimisi asgari ücretle bile olsa bir iş bulup çalışmaya devam etmek zorunda kalıyor, kimisi ise yüksek faizlere rağmen kredi çekip borç batağına sürükleniyor.

Bu vahim tabloya rağmen, çözüm üretmekle yükümlü olanlar ya üç-beş kuruşluk maaş artışlarıyla emeklilerin aklıyla alay ediyor ya da yokmuş gibi davranıyor.

Ekonomi büyüyor deniyor, Ülke kalkınıyor deniyor, ama nedense bu büyüme ve kalkınma bir türlü emeklinin cebine yansımıyor.

Bu noktada yetkililere sormak gerekiyor:

- 1) 15 milyon emeklinin insanca yaşayabileceği bir maaş düzenlemesi yapmak neden bu kadar zor?
- 2) Açlık sınırının altında maaş alan milyonlarca emeklinin geçimini nasıl sağlaması bekleniyor?
- 3) Yıllarca çalışarak emek veren vatandaşlara neden ikinci bir işte çalışma mecburiyeti dayatılıyor?
- 4) Ekonomi büyüyorsa, neden büyümeden emekliler payını alamıyor?
- 5) Emekliler için gerçekten sürdürülebilir ve onurlu bir yaşam sağlayacak bir planınız var mı, yoksa bu insanlar kaderlerine mi terk edildi?

Bu soruların yanıtlarını almak, sadece emeklilerin değil, gelecekte aynı sisteme mahkûm olacak herkesin hakkıdır.

Bugün emekliler açlık sınırının altında yaşıyorsa, yarın bizler de aynı kaderi paylaşacağız. Eğer bu adaletsiz düzen değişmezse, emeklilik artık bir dinlenme dönemi değil, ikinci bir hayatta kalma savaşı olmaya devam edecek.